

Umbra

Samoila

Jos,
Sub picioarele mele,
Obosite de atâta alergat,
Odihnește o umbră neagră,
Compactă și urâtă
De parc-ar fi bolnavă
De pelagră.
Stă cuminte,
Lipită de pantoful meu
Ușor curbat,
Iubindu-mă fără măsură
Precum iubește musca
Un bou manierat.
Cu simțul meu acut,
Destul de curajos
Pentru o minte inventivă,
Încerc să mă sucesc
Cu susul în jos.
În felul ăsta,
Umbra costelivă
Va flutura regește
La gâtul meu
Ca dâra unei stele
În timp ce eu,
De voi putea,
Mă voi mândri
Ca umbră a umbrei mele.